

Drie-enige gemeenschap God is liefde 2

We leven momenteel in een tijd waarin religie al bijna net zo'n interessant gespreksonderwerp is geworden als voetbal en het weer. Dat betekent dat er aan ons persoonlijk en aan ons als christelijke gemeenschap steeds vaker gevraagd zal worden: 'Wie is die God voor wie jullie gaan? Is Hij dezelfde als Allah? Lijkt Hij op Boeddha? Is Hij een kracht, een energie?'

Unieke God

We ondernemen samen het waagstuk om als antwoord te geven: 'Hij is de drie-enige God van gemeenschap.' Dat roept direct bezwaren op: moet je nu uitgerekend met zo'n dogmatisch begrip als Drie-eenheid aankomen om te vertellen wie jouw God is? Dat begrijpt toch geen mens? Dat is een belangrijk startpunt: onze God is niet te begrijpen, Hij vraagt als de Drie-ene om aanbidding en bewondering. Als we spreken over de Drie-eenheid zijn we bij de kern van de identiteit van de God van de Bijbel, waardoor deze God zich onderscheidt van alle andere goden en afgoden die deze wereld rijk is. Hij is een God van gemeenschap. Hij is in zichzelf liefdevolle gemeenschap. Vader en Zoon en heilige Geest zijn geen optelsom van goden, maar een intense relatie waarin eeuwige liefde en eeuwige kracht en eeuwige genade stroomt.

Maak mij volmaakt gelukkig door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest.

– Filippienzen 2:2 –

Liefdevolle zegen

De drievoudige zegen aan het einde van 2 Korintiërs 13, die het einde vormt van een kerkdienst, is een prachtig startpunt om ons denken en spreken over God inhoud te geven. In deze zegenende woorden omhelst God ons. De woorden zijn een en al ontmoeting met de God die liefde is. De genade staat voorop: Gods liefde voor ons is onvoorwaardelijk en vol zelfovergave. Hij komt vergevend en genezend en bevrijdend onze levens binnen, nog voordat wij erom vragen. Christus is daarbij de deur naar de Drie-eenheid: alleen via geloof in Hem hebben we toegang tot de liefdevolle drie-enige gemeenschap. De liefde staat in het midden: God is (naast schepper, rechter, koning) allereerst een liefdevolle Vader. Hij heeft ons zo lief dat Hij zijn enige Zoon gegeven heeft (Joh. 3:16). Hij wacht op ons, zoals de vader in de gelijkenis wacht op zijn jongste (en oudste) zoon. De Geest maakt de verbinding: Hij is de verpersoonlijking van de relatie tussen Vader en Zoon en schept van daaruit eenheid tussen Gods kinderen en hun God en tussen Gods kinderen onderling. Zo blijkt de Drie-eenheid een ruimte te zijn waarin we eeuwige genade, liefde en eenheid vinden. Hier zijn we bij het hart van de God van de Bijbel. Als deze woorden ons leven binnenstromen en daar werkelijk landen, dan gebeurt er iets heel kostbaars. Kennen we God zo? Als de God die ons vanuit zijn drie-enige gemeenschap omhelst?

Liefdevolle uitnodiging

De bekende icoon van Andrej Rublev verbeeldt de heilige Drie-eenheid van God. Als we er lang en liefdevol naar kijken, ontdekken we nieuwe dingen over het wezen van God. Zoals predikers het evangelie voor ogen proberen te schilderen met woorden, zo schrijven iconografen het evangelie in kleuren uit. We zien drie engelen (vgl. Gen. 18). In het midden: de Zoon die onze blik richt op de Vader die aan de linkerkant te zien is. De Vader zegent de Zoon. De Geest, rechts in beeld, is gericht op de Zoon en de Vader. Er is een beweging van Vader, naar Zoon, naar Geest, een beweging die eeuwig doorgaat. In het midden is een ruimte met in het centrum een kelk met wijn als verwijzing naar het bloed dat Jezus vergoten heeft om ons met God te verzoenen. De afbeelding is een uitnodiging aan de kijker om binnen te gaan.

Die weg naar binnen, in de liefdevolle gemeenschap van God, met Christus in het midden, is een weg van lijden en zelfverloochening (in de vierkante opening worden de resten van gestorven martelaren bewaard), een weg die door het bloed van Jezus wordt gemarkeerd.

Gods liefde

Zo nodigt de drie-enige God ons uit om deel te krijgen aan zijn liefde. Kom binnen! Dat is zijn uitnodiging. Wees thuis in het huis van zijn liefde! Dat is zijn verlangen. Het is moeilijk om aan deze uitnodiging gehoor te geven omdat het leven ons zo opslokt: er is zoveel om te doen, zoveel om aan te denken en zo weinig werkelijke ruimte om te luisteren naar de zegenende woorden en om te kijken naar de liefdevolle uitnodiging. Daarom moeten we elkaar volhardend dit verhaal vertellen over de drie-enige God: liefdevolle gemeenschap, met Christus in het midden.

Gebod: *Dank U Heer, voor uw liefdevolle uitnodiging. U bent zo vol van verbondenheid en liefde, zo vol kracht en leven, zo vol eenheid en genade, het wordt ons haast te veel. En tegelijk voelen we in ons binnenste ook de drempels, de blokkades waardoor we het moeilijk vinden om te komen. Neem ze weg, Heer, genees ons en bevrijd ons. En leer ons met Psalm 23 mee te bidden: U nodigt mij aan tafel, u zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over. Heer, schenk ons allemaal dat leven, dat eeuwige leven. Uit genade, in Jezus' naam. Amen.*

Bronwater in de kleine groep

- Lees Genesis 18:1-5; 2 Korintiërs 13:11-13; Filippienzen 2:1-5. Wat treft je het meest?
- Herken je in je dagelijkse leven dat er meer aandacht is voor religie? Zie je daarin ook meer kansen om te vertellen over God?
- Wat zijn jouw eerste gedachten bij de Drie-eenheid?
- Hoe zie jij God vooral?
- Wat valt jou op de icoon van Rublev vooral op?
- Herken je Gods uitnodiging om in zijn liefde binnen te gaan? Wat weerhoudt je om dat te doen?

Kijk ook op: www.josdouma.nl/godis liefde

